

ΣΤΕ 2601/2019 [ΕΝ ΜΕΡΕΙ ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ NATURA]

Περίληψη

- Η Διοικητική διαδικασία χαρακτηρισμού και οριοθέτησεως περιοχών ως εμπιπτουσών σε μία από τις κατηγορίες του άρθρου 18 του ν. 1650/1986, καθώς και καθορισμού των κατά περίπτωση αναγκαίων όρων και περιορισμών στις χρήσεις γης, στην δόμηση, την εκτέλεση έργων και την άσκηση δραστηριοτήτων περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, α) την σύνταξη και έγκριση ειδικής περιβαλλοντικής μελέτης, με την οποία πρέπει να τεκμηριώνεται η σημασία της προς προστασία περιοχής ή στοιχείου της φύσεως αλλά και να εξετάζεται η αναγκαιότητα λήψεως μέτρων προστασίας και β) την έκδοση, βάσει των πορισμάτων της μελέτης αυτής, του προεδρικού διατάγματος χαρακτηρισμού της περιοχής και επιβολής των ως άνω μέτρων.

Προκειμένου να επιτευχθεί ο συνταγματικός στόχος της διαφυλάξεως του φυσικού περιβάλλοντος, εν όψει και του κοινωνικού χαρακτήρα του δικαιώματος της ιδιοκτησίας, επιτρέπεται η λήψη μέτρων συνισταμένων τόσο στη μεταβολή του προορισμού των ακινήτων, όσο και στον περιορισμό του φάσματος των δυνατών χρήσεων τους ή της εντάσεως της εκμεταλλεύσεως αυτών. Τα μέτρα αυτά πρέπει να θεσπίζονται με σεβασμό προς τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας, δηλαδή να είναι πρόσφορα για την επίτευξη του ανωτέρω στόχου και να μην υπερβαίνουν το αναγκαίο προς τούτο μέτρο. Δεν απαγορεύεται, όμως, κατ' αρχήν, να έχουν ως αποτέλεσμα και την ουσιώδη ακόμη στέρηση της χρήσεως ακινήτου κατα τον προορισμό του. Στην τελευταία, όμως, αυτή περίπτωση γεννάται αξίωση του θιγόμενου ιδιοκτήτη να του καταβληθεί αποζημίωση ανάλογα με την έκταση, την ένταση και τη χρονική διάρκεια της ανωτέρω στέρσεως.

Οι απαγορεύσεις (1) της διαμονής και διανυκτερεύσεως των αιτούντων εντός της ήδη υφισταμένης οικίας φερομένης ιδιοκτησίας τους στη Θέση «Αυλάκι», η οποία, όπως προκύπτει από τα προσκομισθέντα διαγράμματα, βρίσκεται εκτός των προστατευτέων οικοτόπων παράλιων αρκεύθων (*Juniperus macrocarpa*) και θαμνοκυπαρισσών (*Juniperus phoenicea*), (2) της αποβιβασεώς τους στο νησί από την 1η Μαΐου έως την 31η Οκτωβρίου εκάστου έτους, καθώς και (3) της παραμονής τους στο νησί μετά τη δύση του ηλίου, αποτελούν περιορισμούς που υπερβαίνουν το απολύτως αναγκαίο μέτρο για την ικανοποίηση του σκοπού δημοσίου συμφέροντος, για τον οποίο επιβάλλονται. Πρέπει, επομένως, κατ' αποδοχή του βασίμως προβαλλόμενου σχετικού λόγου, να γίνει εν μέρει δεκτή η αίτηση ακυρώσεως και να

ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση μόνον κατα το μέρος που οι επιβληθέντες με αυτήν όροι αφορούν την χρήση της υφισταμένης οικίας, φερομένης ιδιοκτησίας των αιτούντων στη θέση «Αυλάκι».

Πρόεδρος: *Ι. Μαντζουράνης*

Εισηγητής: *Ελ. Μουργιά*

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.